

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815202975
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5815202975.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX-XX, XXX XX D., zastúpenej spoločnosťou: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners, s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, a otca: M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenému: JUDr. Jánom Vajdom, advokátom, so sídlom N. C. XXX, XXX XX . C., o návrhu otca na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/53/2015-582 zo dňa 17. októbra 2017, takto

r o z h o d o l :

M e n í rozsudok Okresného Námestovo č.k. 1P/53/2015-582 zo dňa 17. októbra 2017 vo výroku I., tak že:

Matka je p o v i n á s účinnosťou od 12.05.2015 platiť výživné na maloletého B. A., nar. XX.XX.XXXX, v sume 200,00 Eur mesačne s tým, že
- časť výživného v rozsahu 150,00 Eur mesačne je matka p o v i n á platiť vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám otca a
- časť výživného v rozsahu 50,00 Eur mesačne na tvorbu úspor maloletého je matka p o v i n á platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletého zriadený otcom.

Otec je p o v i n ý zriadiť v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku maloletému osobitný účet na príjem časti výživného určeného na tvorbu úspor a oznámiť písomne číslo účtu matke v lehote 7 dní od jeho zriadenia.

Na nakladanie s prostriedkami na osobitnom účte maloletého je potrebný súhlas súdu.

M e n í rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/53/2015-582 zo dňa 17. októbra 2017 vo výroku II. tak, že:

Nedoplatok matky na výživnom na maloletého B. A. v celkovej sume 4.577,00 Eur, splatný za obdobie od 12.05.2015 do 17.10.2015, súd p o v o ľ u j e matke zaplatiť v dvoch splátkach, a to:
- v čiastke 3.432,75 Eur k rukám otca v lehote troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku a
- v čiastke 1.144,25 Eur na osobitný účet maloletého zriadený otcom v lehote troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/53/2015-582 zo dňa 17. októbra 2017 vo výroku III. p o t v r d z u j e .

M e n í rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/53/2015-582 zo dňa 17. októbra 2017 vo výroku IV. v časti o separácii trov prvoinštančného konania tak, že:

Matka je p o v i n n á nahradit' otcovi trovy konania v sume 76,84 Eur na účet JUDr. Jána Vajdu, advokáta, so sídlom N. C. XXX, XXX XX C., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil matke maloletého dieťaťa Q. N., nar. XX.XX.XXXX povinnosť prispievať na výživu maloletého B., nar. XX.XX.XXXX sumou 200,00 Eur mesačne, z toho 150,00 Eur vždy do každého 15. dňa príslušného mesiaca vopred do rúk otca a na tvorbu úspor 50,00 Eur mesačne na osobitný účet maloletého B., ktorého číslo a peňažný ústav oznámi otec maloletého B. matke, počnúc dňom 12.05.2015 do budúcnosti (výrok I.). Zameškané výživné vo výške 4.350,00 Eur za obdobie od 12.05.2015 do 30.10.2017 prvoinštančný súd uložil matke zaplatiť do rúk otca v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a zameškaný príspevok na tvorbu úspor vo výške 1.450,00 Eur jej uložil zaplatiť na účet maloletého B. v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšku súd návrh otca zamietol (výrok III.). Zároveň uložil matke povinnosť trovy konania otcovi za účasť na pojednávaní dňa 25.09.2017, s tým že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením prvoinštančného súdu (výrok IV.).

2. Po vymedzení príjmov a výdavkov na strane oboch rodičov a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa mal za to, že primeranou výškou vyživovacej povinnosti matky je suma 200,00 Eur mesačne, z toho sumu 150,00 Eur uložil matke platiť vždy do každého 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred do rúk otca a sumu 50,00 Eur mesačne na osobitný účet maloletého B., ktorého číslo a peňažný ústav oznámi otec maloletého B. matke, počnúc dňom 12.05.2015 do budúcnosti. Výživné súd určil od podania návrhu na súd 12.05.2015 do budúcnosti. Vo zvyšku (t.j. pre sumu 200,00 Eur mesačne súd návrh otca zamietol. Okresný súd citoval ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine a konštatoval, že matka za celé obdobie od 12.05.2015 do vyhlásenia rozsudku nepreukázala súdu svoj príjem. Tvrdila, že v uvedenom období až vôbec nepracovala, ani teraz nepracuje a že je evidovaná ako nezamestnaná, bez povinnosti podávať hlásenie o hľadaní práce, pretože je na predĺženej rodičovskej dovolenke a tiež, že nepožiadala o dávku v hmotnej núdzi. Matka je vyučená v odbore krajčírka, no túto prácu nevykonáva. Hoci v konaní matka tvrdila, že si prácu hľadá, súdu žiaden dôkaz o hľadaní práce nepredložila. Podľa svojho tvrdenia pracovala vo Švajčiarsku len prvom polroku 2014, v ktorom zarobila priemerne mesačne sumu 3.000,00 Eur. V zmysle úkonov dožiadaného súdu vo Švajčiarsku je zrejmé, že matka neplatila žiadnu daň z tohto príjmu, nebola jej poskytovaná ani žiadna sociálna dávka. Z toho možno predpokladať, že matka mala tento príjem vyplácaný v čistom. Z uvedeného príjmu matky platila stravu vo výške 400,00 Eur a ubytovanie 700,00 Eur. Pre potreby matky potom zostala suma 1.900,00 Eur mesačne. Dôkazom toho, že matka mala takýto príjem sú aj výdavky, ktoré v januári 2015 vynaložila na operáciu prsníkov v sume 3.000,00 Eur, kúpila si auto v cene 3.100,00 Eur a za získanie vodičského oprávnenia zaplatila cca 800,00 Eur, čo predstavuje sumu 7.000,00 Eur, ktorú nebolo potrebné nevyhnutne vynaložiť. Z účtu matky v peňažnom ústave, mal súd preukázané, že v roku 2015 boli na jej účet poskytované peniaze v priemere vo výške 220,00 Eur mesačne, v r. 2016 v priemere vo výške 463,00 Eur mesačne, v r. 2017 v priemere vo výške 199,00 Eur mesačne. Matka je vyučená v odbore krajčírka, ktorý nevykonáva a ako tvrdí hľadá si prácu, ale o hľadaní práce žiaden dôkaz nepredložila. Maloletý B. je v súčasnosti žiakom 1. ročníka ZŠ, jeho výdavky popísal otec mal., ktoré doplnil o výdavky na školské potreby počnúc od 01.09.2017. Otec vo výpovedi potvrdil, že reálne výdavky na mal. B. predstavujú mesačne 120,00 Eur a náklady na bývanie.

3. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania prvoinštančný súd dospel k záveru, že výživné vo výške 150,00 Eur mesačne pokryje celé náklady na potreby maloletého. Vzhľadom na to, že matka maloletého B. v súčasnosti má stály príjem, čo je vidieť z výpisu jej účtu a aj sama potvrdila, že ju priateľ podporuje sumou 300,00 Eur mesačne, okrem toho jej uhradza náklady na cestu do Švajčiarska a späť a pobyt vo Švajčiarsku, je zrejmé, že matka je schopná prispievať okrem výživného aj na tvorbu úspor mal. B., ktorých výšku súd určil na sumu 50,00 Eur mesačne. Pri určení nedoplatku na výživnom súd prihliadol na zhodné tvrdenia rodičov maloletého B., že ich syn bol v čase od podania návrhu do konca júla 2015 v striedavej starostlivosti, trvajúcej týždeň u otca a týždeň u matky, počas ktorého každý z rodičov zabezpečoval potreby maloletého dieťaťa. Z uvedeného dôvodu za uvedené obdobie neuložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletého B.. Navyiac matka pravidelne prispievala na výživu maloletého B. počnúc od 01.08.2015 sumou 27,13 Eur mesačne a podľa vyjadrenia otca má výživné v takejto sume

zaplatené aj v októbri 2017. Zameškané výživné za obdobie od 01.08.2015 do 31.10.2017 za 29 mesiacov potom predstavuje sumu 5.800,00 Eur, z čoho na výživu 4.350,00 Eur a príspevok na sporenie vo výške 1.450,00 Eur. Podľa § 232 ods. 3 CSP súd uložil povinnosť matke zaplatiť túto sumu do rúk otca v časti bežného výživného a na účet mal. B. v časti príspevku na sporenie do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, s odôvodnením, že dlžná suma predstavuje pomerne vysokú čiastku, ktorú by matka bola povinná zaplatiť v krátkej dobe, ak by bola určená zákonná lehota plnenia.

4. Následne okresný súd citujúc ust. § 52 a § 54 CMP konštatoval, že napriek tomu, že v nesporovom konaní žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, súd priznal otcovi maloletého B. nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli za účasť na pojednávaní dňa 25.09.2017 v súlade s jeho návrhom zo dňa 13.10.2017 (č.l. 573 spisu). Otec žiadal o náhradu trov konania za zavinenie odročenie súdneho pojednávania dňa 25.09.2017 na žiadosť matky o poskytnutie lehoty 5 dní na doloženie dokladov o tom, že si hľadá prácu. Súd pojednávanie odročil na 17.10.2017 (takmer o mesiac). Matka súdu žiadne doklady nepredložila. Nepredloženie dokladov ospravedlňoval jej právny zástupca tým, že matka mu večer pred pojednávaním oznámila, že je v nemocnici. Súdu žiaden dôkaz o objektívnej prekážke trvajúcej od 25.09.2017 minimálne do 16.10.2017 nebol predložený. Naproti tomu súd nepriznal otcovi maloletého B. náhradu nákladov za účasť na pojednávaní dňa 09.12.2016 v zmysle jeho návrhu zo dňa 03.03.2017 (č.l. 457) z dôvodu, že pojednávanie v uvedený deň bolo odročené aj z iných dôvodov a to vyžiadania správ súdom nielen z dôvodu, že matka neoznámila adresu úradu vo Švajčiarskej konfederácii.

5. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka, a to proti jeho výrokom I., II. a IV., ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že odvolací súd určí povinnosť matke prispievať na výživu maloletého B. sumou 60,00 Eur mesačne vždy do každého 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred do rúk otca, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia a vo zvyšku návrh otca zamietne, ak podľa názoru odvolacieho súdu nie sú splnené podmienky na jeho zrušenie a vrátenie veci na rozhodnutie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Namietala, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP). K naplneniu tohto odvolacieho dôvodu došlo, keď dňa 17.10.2017 konajúci súd neakceptoval ospravedlnenie právneho zástupcu matky o tom, že matka je hospitalizovaná v Dolnooravskej nemocnici s poliklinikou v Dolnom Kubíne a vo veci rozhodol bez toho, že by sa matka mala možnosť vyjadriť ku skutočnostiam, o ktorých sa koná. Zároveň matka predložila do spisu prepúšťaciu správu Dolnooravskej nemocnice s poliklinikou Dolný Kubín, z ktorej je zrejmé, že od 16.10.2017 do 19.10.2017 bola hospitalizovaná. Navyiac, podľa názoru matky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Napriek tomu, že okresný súd bol v intenciách zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Žiline povinný doplniť dokazovanie dôsledným zistením odôvodnených potrieb maloletého B. a zárobkových a majetkových, ako aj potenciálnych príjmov povinného rodiča, podľa názoru odvolateľky, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd totiž vychádzal z príjmov matky za prvý polrok 2014, kedy pracoval vo Švajčiarsku aj otec maloletého B., ktorý tam pracoval aj po tom, ako tam matka prestala pracovať. Matka už od prvého polroku 2014 vo Švajčiarsku nepracovala, a ani nevykonávala inú prácu z objektívnych dôvodov, a to z dôvodu starostlivosť o maloletého B.. Tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že aj v súčasnosti je evidovaná na predĺženej rodičovskej dovolenke. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže súd nesprávne vychádzal z toho, keď za príjmy matky považoval financie, ktoré prevzala od svojho druhu, ktorý za účelom zabezpečenia jej životných potrieb jej poskytol tieto financie na stravu, platenie nájomného, cestovné i úhradu nevyhnutných nákladov spojených s ich vzájomným stretávaním. Ak otec vyčíslil potreby maloletého otec na sumu 120,00 Eur mesačne, následné určenie povinnosti matky prispievať na výživu syna sumou 200,00 Eur je preto neprimerane vysoké. Matka je stále totiž na predĺženej rodičovskej dovolenke bez akéhokoľvek príjmu.

7. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj otec maloletého dieťaťa, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Namietal, že odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné, pretože z neho nie je možné zistiť, prečo súd dospel k názoru, že pre maloletého postačuje výživné v sume 150,00 Eur mesačne a príspevok na tvorbu úspor v sume 50,00 Eur mesačne. Takto určené výživné nepokryje podľa názoru otca celé náklady na maloletého. Hoci na pojednávaní konanom dňa 17.10.2017 otec prezentoval, že priemerné mesačné náklady na maloletého predstavujú sumu cca 120,00 Eur, v tejto sume nie sú započítané

náklady na hygienu a bývanie a všetky náklady na školské potreby. Otec súdu predložil rozpis výdavkov za mesiace september až november 2017, z ktorého vyplýva, že priemerné mesačné výdavky na maloletého prevyšujú sumu 200,00 Eur mesačne. Za daných okolností sa otcovi javí neadekvátna výška výživného určená súdom prvej inštancie. Zotrvál preto na podanom návrhu, a to na určenie výživného na maloletého B. v sume 200,00 Eur mesačne a na príspevok na tvorbu úspor v sume 200,00 Eur mesačne. Podľa názoru otca okresný súd tiež nesprávne rozhodol, keď matke maloletého za obdobie od podania návrhu do konca mesiaca júl neuložil povinnosť platiť výživné a príspevok na tvorbu úspor. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že nešlo o skutočnú striedavú starostlivosť, ale iba o dohodu o stretávaní matky maloletého so synom, pričom v tomto období matka maloletého platila iba výdavky na stravu maloletého. Všetko ostatné v tom čase financoval otec z vlastných finančných prostriedkov. Napokon okresný súd nesprávne právne posúdil vec, ak pri svojom rozhodovaní neaplikoval ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Z takého príjmu by následne bola daná dôvodnosť otcom podaného návrhu. Otec preto namietal aj nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Súčasné majetkové a príjmové pomery matky maloletého totiž odôvodňujú vyššie výživné a vyšší príspevok na tvorbu úspor, než ako to určil okresný súd v napadnutom rozhodnutí. Otec zotrval na tvrdení, že matka stále pracuje v zahraničí. Práve preto na pojednávaní konanom dňa 25.09.2017 jej právny zástupca žiadal súd, aby zúžil rozsah styku matky s maloletým synom. Je zrejme, že matka sa účelovo zaevidovala ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo. Zároveň však nepožiadala o priznanie sociálnych dávok a hmotného zabezpečenia uchádzača o zamestnanie. Jej postup bol motivovaný tým, aby nemusela platiť zdravotné poistenie a aby v tomto konaní mohla vystupovať ako osoba bez príjmu na území Slovenskej republiky a zároveň aby nemusela vykonávať aktivačné ani verejnoprospešné práce. Nesprávnosť výroku I. napadnutého rozsudku následne zakladá i nesprávnosť jeho výroku II., čo sa týka výšky zameškaného výživného a výšky zameškaného príspevku na tvorbu úspor maloletého B.. Od určenia výšky výživného sa totiž odvíja aj nedoplatok matky na zameškanom výživnom a na tvorbu úspor na maloletého B. za obdobie od 12.05.2015 do dňa 30.10.2017.

9. Napokon otec namietal, že okresný súd vo svojom rozhodnutí rozhodol len o nároku na náhradu trov konania za pojednávanie konané dňa 09.12.2016, nerozhodol však o jeho nároku na náhradu trov konania za pojednávanie konané dňa 09.12.2016. Poukázal pritom na bod 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď proti odôvodneniu rozsudku nemôže podať odvolanie. Podľa jeho názoru sú preto dané dôvody na vydanie dopĺňacieho rozsudku podľa § 225 ods. 1, 2 CSP.

10. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca zo dňa 01.12.2017 a vyjadrení k odvolaniu matky zo dňa 21.12.2017 navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zároveň navrhol odvolanie otca i matky ako nedôvodné zamietnuť.

11. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky (označenému ako stanovisko) navrhol, aby odvolací súd jej opravný prostriedok odmietol, alebo aby ho zamietol.

12. Namietal, že odvolanie matky neobsahuje elektronický podpis a nie je podpísané zaručeným elektronickým podpisom Advokátskej kancelárie SLAMKA & partners, s.r.o. Z takého dôvodu bola matka povinná podľa § 125 ods. 1 CSP najneskôr do 10 dní svoje odvolanie doplniť. Je zrejme, že matka tak neučinila, a preto na jej odvolanie sa neprihliada. Napokon, zaručený elektronický podpis JUDr. U. O. nenahrádza zaručený elektronický podpis Advokátskej kancelárie SLAMKA & partners, s.r.o. Dolný Kubín, ktorá v tomto súdnom konaní zastupuje matku maloletého. Skutočnosti uvedené v opravnom prostriedku matky označil otec za nepravdivé. Zdôraznil, že od 12.05.2015 až doposiaľ nie je konanie právoplatne skončené najmä vďaka matke. Poukázal pritom na ust. § 207 Trestného zákona a skutočnosť, že matka si riadne neplní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému a doposiaľ uhradza len výživné v minimálnej sume 27,13 Eur mesačne, hoci od 01.07.2017 došlo k jeho zvýšeniu na sumu 27,32 Eur mesačne.

13. K odvolaciemu dôvodu týkajúcemu sa odňatia možnosti matke konať pred súdom, otec zdôraznil, že jej advokát JUDr. Anton Slamka na pojednávaní dňa 17.10.2017 tvrdil, že matka maloletého je hospitalizovaná v Hornooravskej nemocnici s poliklinikou v Trstenej a až teraz predložil súdu listinné dôkazy o tom, že matka bola v čase od 16.10.2017 do 19.10.2017 hospitalizovaná v označenom zdravotníckom zariadení. V prepúšťacej správe z nemocnice sa uvádza, že dňa 16.10.2017 cestovala 14 hodín, čo teda potvrdzuje doterajšie tvrdenia otca o tom, že matka maloletého je zamestnaná doposiaľ v zahraničí bez pracovnej zmluvy. Časovému údaju 14 hodín totiž zodpovedá cesta osobným motorovým vozidlom zo Švajčiarskej konfederácie do Q. I.. Na pojednávaní konanom dňa 25.09.2017 matka maloletého priznala, že jeden a pol až dva týždne v mesiaci trávi vo Švajčiarsku so svojim

priateľom, kde cestuje svojim osobným motorovým vozidlom. Na predchádzajúcich pojednávaníach konaných dňa 09.12.2016 a 25.09.2017 mala matka dostatok času a priestoru na to, aby sa vyjadrila k veci a aby predložila súdu listinné doklady o svojich príjmoch, výdavkoch i hľadaní zamestnania. V období od 25.09.2017 do 17.10.2017 mala tiež časový priestor na to, aby predložila súdu doklady potvrdzujúce ňou tvrdené hľadanie zamestnania v rokoch 2016-2017. Napriek sľubu matky jej právneho zástupcu, že tieto doklady predloží matka v lehote troch dní, žiadne listinné dôkazy doposiaľ súdu nepredložila a tieto nepredložila súdu ani v rámci odvolacieho konania. Je teda zrejme, že matka maloletého takými listinnými dôkazmi nedisponuje. Jediným účelom a cieľom tohto jej opravného prostriedku je spôsobiť opätovné preťahy v konaní. Matka do dnešného dňa nepreukázala súdu svoje príjmy v SR, ani v zahraničí. Rovnako nebolo v konaní preukázané, že vklady na účet matky realizuje jej priateľ (druh), a nie jej zamestnávateľ. Súd prvej inštancie mal preto pri svojom rozhodovaní vychádzať z toho, že výška priemerného mesačného príjmu matky maloletého predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima v zmysle ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, t.j. suma 3.989,60 Eur, z ktorej čiastky je matka schopná platiť na dieťa výživné navrhované otcom v jeho návrhu. Matka maloletého je od začiatku roku 2014 až doposiaľ zamestnaná v zahraničí bez pracovnej zmluvy. Každý mesiac tam trávi tri týždne, keďže za synom v tomto období nechodí a B. rozpráva, že je odcestovaná. Matka maloletého nikdy nepoberala dávky v hmotnej núdzi ani podporu v nezamestnanosti. Naopak, otec nikdy nepracoval vo Švajčiarskej konfederácii. Z obsahu súdneho spisu je zrejme, ktorý z rodičov a kedy sa staral o maloletého. Matka nie je a nikdy nebola na predĺženej rodičovskej dovolenke, a ani nemôže byť, keďže má iba jedno dieťa - maloletého B., ktorý bol súdom zverený do osobnej starostlivosti otca (rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/53/2015-310 zo dňa 18.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/28/2016 zo dňa 28.09.2016). Peniaze zo svojich príjmov matka maloletého používa na odmeny pre svojho advokáta, cesty po zahraničí, na dovolenky, či na kúpu vecí a uspokojovanie vlastných potrieb. Z rozpisu výdavkov maloletého, ktorý otec predložil súdu, je zrejme, že v mesiaci september 2017 boli výdavky na maloletého v sume 549,00 Eur, v mesiaci október 2017 v sume 405,00 Eur a v mesiaci november 2017 v sume 409,00 Eur. Tieto výdavky otec uhradil z pôžičiek a darov od rodičov.

14. Matka vo svojej odvolacej replike k stanovisku otca maloletého uviedla, že Advokátska kancelária SLAMKA & partners, s.r.o. je zastúpená tromi konateľmi, a to JUDr. Róbertom Slamkom, JUDr. Antonom Slamkom a JUDr. Pavlom Vargaštokom, čo vyplýva zo zápisu z obchodného registra na označenú obchodnú spoločnosť. Každý z konateľov má svoj zaručený elektronický podpis, ktorým sa podpisuje v mene označenej advokátskej kancelárie, čo znamená, že zaručený elektronický podpis každého jedného z konateľov slúži na to, aby mohol zastupovať Advokátsku kanceláriu SLAMKA & partners, s.r.o. Ak teda odvolanie bolo zaručené elektronickým podpisom JUDr. Róberta Slamku, jedná sa o legitímny podpis, a teda nie je potrebné, aby bol opravný prostriedok matky podpísaný zaručeným elektronickým podpisom ďalšieho konateľa tejto advokátskej kancelárie. Ďalšie argumenty uvádzané otcom v jeho stanovisku k odvolaniu matky označila matka ako nedôvodné. Uviedla, že z jej vyjadrení je zrejme, že niekoľkokrát ponúkla mimosúdnu dohodu či uzavretie súdneho zmieru v záujme ukončenia tohto konania. Matka tiež zdôraznila, že na pojednávaní dňa 17.10.2017 bola rozporovaná zo strany právneho zástupcu otca skutočnosť, že matka je hospitalizovaná v nemocnici. Po preukázaní tejto skutočnosti bol napádaný právnym zástupcom otca názov nemocnice, čo je bez právneho významu na prejednávanej veci.

15. Otec vo svojej odvolacej duplike (stanovisku zo dňa 19.03.2018) zotrval na svojej argumentácii uvedenej v opravnom prostriedku.

16. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu uviedol, že v ňom nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by malo byť odvolanie otca zamietnuté. Ďalej zdôraznil, že matka maloletého sa nestretáva so synom v rozsahu určenom v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/28/2016 zo dňa 28.09.2016. Je zrejme, že na stretnutia s maloletým nechodí z dôvodu častých pracovných pobytov v zahraničí. O úprave styku matky s maloletým v súčasnosti prebiehajú na Okresnom súde Námestovo konania sp.zn. 1P/54/2017 a sp.zn. 7P/6/2018, ktoré boli uznesením označeného súdu č.k. 1P/54/2017-11 zo dňa 08.02.2018 spojené na spoločné konanie vedené pod sp.zn. 1P/54/2017, v ktorom sa doposiaľ nekoná. Otec zotrval na svojom tvrdení, že na odvolaní matky absentuje zaručený elektronický podpis, že tento je opatrený len fyzickou osobou menom JUDr. U. O.. Poukázal pritom na znenie zákona č. 305/2003 Z. z. a konštatoval, že JUDr. U. O. svojim zaručeným elektronickým podpisom ako fyzická osoba nemôže elektronicky podpisovať v mene tejto obchodnej spoločnosti podania. Nepreukázal totiž, že má oprávnenie elektronicky podpisovať svojím

zaručeným elektronickým podpisom podania spoločnosti Advokátska kancelária SLAMKA & partners, s.r.o. Dolný Kubín.

17. Ďalej otec uviedol, že matka maloletého do začiatku svojho právneho zastupovania zaplatila Advokátskej kancelárii SLAMKA & partners, s.r.o. Dolný Kubín na trovách právneho zastúpenia vyššiu sumu, ako zaplatila na výživné na maloletého B.. To svedčí o jej postoji k synovi. V mesiaci február 2018 matka navrhla otcovi ústne uzavretie rodičovskej dohody o výživnom na maloletého B. v sume 80,00 Eur mesačne s tým, že dlh na výživnom na maloletého, ktorý podľa nej predstavoval sumu 3.000,00 Eur, zaplatí otcovi jednorazovo v hotovosti. Túto dohodu otec odmietol. Je teda zrejmé, že matka maloletého má zo svojich príjmov v zahraničí dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného na maloletého. Jej odvolanie len predlžuje konanie v prejednávanej veci. Zároveň právny zástupca otca zopakoval svoje tvrdenia k neúčasti matky na pojednávaní konanom dňa 17.10.2017 a jej hospitalizácie. Trval na tom, že matka bola hospitalizovaná v inom zariadení než, ako je to uvedené v potvrdení. V ostatnom otec zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia prezentované v predchádzajúcich podaniach.

18. Matka vo svojej odvolacej duplike (vo vyjadrení k ďalšiemu stanovisku otca) uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich vyjadrení prezentovaných v priebehu doterajšieho konania. Zdôraznila, že sa stretáva s maloletým tak, ako je to uvedené v rozsudku. Nesúhlasila s tvrdením otca, že na stretnutia nechodí z dôvodu jej častých pracovných pobytov v zahraničí. Zopakovala, že odvolanie je podpísané zaručeným elektronickým podpisom Advokátskej kancelárie SLAMKA & partners, s.r.o., ktorú podpisuje a zastupuje ktorýkoľvek jej konateľ samostatne. Zaručený elektronický podpis konateľa obchodnej spoločnosti v mene spoločnosti je zo zákona zaručeným elektronickým podpisom Advokátskej kancelárie SLAMKA & partners, s.r.o. Matka tiež zdôraznila, že mala v záujme uzavrieť rodičovskú dohodu o výživnom s otcom v sume 60,00 Eur mesačne s tým, že dlh na výživnom na syna, ktorý predstavoval čiastku 3.000,00 Eur, by zaplatila z hotovosti z prostriedkov vypožičaných od svojej sestry.

19. Ďalšie vyjadrenia otca ani kolízneho opatrovníka neboli vo veci podané.

20. Dňa 29.01.2019 otec zaslal odvolaciemu súdu fotokópiu svojho daňového priznania za rok 2017 s tým, že daňové priznanie za rok 2018 doposiaľ nepodal, ako aj fotokópie výpisov zo svojho účtu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vedený v O. O., X. S., z ktorého vyplýva, že za obdobie od mesiaca 10/2017 do mesiaca január 2019 matka platí na syna výživné iba vo výške 27,13 Eur mesačne a že nezaplatila otcovi na úhradu zameškaného výživného určeného napadnutým rozsudkom žiadnu sumu. Matka je podľa informácií otca tzv. dobrovoľne nezamestnaná a naďalej pracuje vo Švajčiarskej konfederácii.

21. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok okresného súdu vo výroku III. ako vecne správny potvrdil a podľa § 388 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP uvedené rozhodnutie vo výrokoch I., II. a IV. zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

22. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie účastníkov. Odvolacie námietky rodičov maloletých detí k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo rozhodol o výške výživného v sume 200,00 Eur na maloletého B. a prečo zamietol návrh otca vo zvyšnej časti a ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých ostatných vykonaných dôkazov.

23. Pokiaľ matka namietala, že okresný súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 17.10.2017 v jej neprítomnosti napriek tomu, že od 16.10.2017 do 19.10.2017 bola hospitalizovaná, k tomu odvolací súd uvádza, že takýto procesný postup konajúceho súdu zodpovedal ust. § 180 CSP. Ak sa totiž riadne predvolaný účastník na pojednávanie nedostaví, je len na úvahe súdu, či sa pojednávanie bude konať v jeho neprítomnosti a či otvorí pojednávanie. Účasť na pojednávaní súdu je právom účastníka, ktoré v prejednávanej veci matkou nebolo využité. Navyiac, matka je v tomto konaní zastúpená právnym zástupcom s plnomocenstvom udeleným pre celé konanie, ktorý sa pojednávania konaného dňa 17.10.2017 zúčastnil a nepožiadala súd z dôvodu hospitalizácie matky o jeho odročenie. Súčasne v tejto veci neexistoval iný (dôležitý) dôvod na odročenie pojednávania. Inými slovami, v prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom, nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom (uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 4Cdo 116/93). Ustanovenie § 180 CSP umožňuje súdu zväziť dôvodnosť návrhu na odročenie pojednávania a nadväzne konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti účastníka. V súdnej veci však návrh žiadneho z účastníkov na odročenie pojednávania nebol podaný. Iné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k jeho obsolentnosti a zároveň k nežiaducim prieťahom v konaní. Netreba tiež prehliadať fakt, že na predchádzajúcich pojednávaniach v tejto veci dňa 09.12.2016 a 25.09.2017 mala matka dostatok času a procesného priestoru na to, aby sa vyjadrila k veci, predložila súdu listinné doklady preukazujúce jej tvrdenia a tiež aby reagovala na tvrdenia otca prezentované v konaní.

24. Zároveň je potrebné poznamenať, že námietka prezentovaná otcom v jeho podaniach, že odvolanie matky neobsahuje elektronický podpis, neobstojí. Matku totiž v konaní zastupuje spoločnosť: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners, s.r.o. a jej odvolanie bolo podpísané elektronicky jedným z konateľov označenej obchodnej spoločnosti. Jedná sa teda o riadne podaný opravný prostriedok.

25. Vzhľadom na predmet konania krajský súd na základe podaných odvolaní (matky i otca) v súlade s ust. § 65 CMP podrobil prieskumu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu.

26. Rodičia vo svojich opravných prostriedkoch namietali výšku výživného (otec žiadal určiť výšku výživného na maloletého B. v sume 400,00 Eur, z toho 200,00 Eur k rukám otca a 200,00 Eur na tvorbu úspor); naopak matka žiadala určiť výživné na syna v minimálnej výške, t.j. v sume 27,13 Eur mesačne. Odvolací súd preskúmal námietky obidvoch rodičov uvedené v ich opravných prostriedkoch a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné. Zmenou napadnutého rozhodnutia odvolací súd len precizoval práva a povinnosti rodičov vo vzťahu k správne určenej výške vyživovacej povinnosti matky k maloletému B. súdom prvej inštancie.

27. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča (v prejednávanej veci matky) musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu. Snaha povinného znížiť vyživovacia povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti (akejkolvek) neprihliada len na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a podobne). V zmysle § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Okrem toho v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

28. Vyššie citované zákonné ustanovenia vyjadrujú všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti. Patria k nim predovšetkým odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne a sú závislé predovšetkým od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu obsahu jeho prípravy na jeho budúce povolanie a pod. Výživné pre dieťa totiž neslúži len na uspokojenie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv, atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie,

príprava na povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby, ktoré nepresahujú obvyklú, základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov vyššie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Navyiac súd prihladne aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy i prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb dieťaťa.

29. V prejednávanej veci bolo nepochybné preukázané, že maloletý B. je zdravý a jeho potreby sú primerané veku. Dieťa od 01.09.2017 nastúpilo do 1. ročníka základnej školy. Otec vyčíslil náklady na výživu maloletého B. mesačne 120,00 Eur, k čomu prirátal aj náklady v súvislosti s uspokojovaním bytovej potreby maloletého. Za školskú tašku otec zaplatil sumu 80,00 Eur, maliarske potreby 35,00 Eur, na zošity, obaly, knihy, úbor na telesnú výchovu sumu 50,00 Eur, strava v školskej jedálni predstavuje čiastku 22,00 Eur mesačne a zvyšná časť predstavuje náklady na ostatnú stravu, oblečenie i bývanie. Okrem toho otec platí synovi poistenie. Matka sa na týchto nákladoch nijakým spôsobom nepodieľala. S účinnosťou od 01.08.2015 matka platila na maloletého B. minimálne výživné určeného predbežným opatrením v sume 27,13 Eur mesačne. Iným spôsobom však na výživu maloletého syna neprispievala. Je zrejme, že dieťa v tomto veku rýchlo rastie a je potrebné mu kupovať oblečenie i obuv častejšie, s čím sú nepochybné spojené značné výdavky. Rovnako notoricky známou skutočnosťou je, že náklady na zakúpenie školských pomôcok a potrieb sú u žiakov prvého stupňa základnej školy dosť vysoké. Napokon netreba opomínať fakt, že i žiak na prvom stupni základnej školy má možnosť navštevovať krúžky, prípadne exkurzie a výlety. Sumy, ktoré otec uviedol v konaní, nijakým spôsobom neprekračujú všeobecne známe náklady na tieto položky. Napokon je nutné dodať, že v prejednávanej veci nie je potrebné, aby otec preukázal vynakladanie výdavkov na stravu, oblečenie a obuv maloletého predložením množstva pokladničných dokladov, keďže ide o skutočnosť všeobecne známu. Je totiž zrejme, že dieťa v tomto veku má výdavky na stravu, oblečenie i obuv. To však nie sú jediné náklady na jeho výživu. Má tiež napr. výdavky na hygienické potreby. Do nákladov výživu maloletého dieťaťa je totiž potrebné zaradiť aj náklady na vzdelávanie, kultúrne, ale i športové vyžitie. Pokiaľ otec v odvolacom vyčíslil výšku nákladov na maloletého syna vo vyššej výške, než je suma výživného určená okresným súdom, je potrebné zdôrazniť, že ako druhý rodič maloletého B. má i on vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi. Obidvaja rodičia totiž majú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Pri rozhodovaní súdu o výživnom na maloleté dieťa súd preto nemôže celú ťarchu plnenia vyživovacej povinnosti prenášať na osobu povinnú výživou, t.j. rodiča, ktorý nemá dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Navyiac viaceré náklady na výživu maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho nástupom na základnú školu sú jednorazové a otec ich nebude platiť pravidelne.

30. Otec je živnostník a má stály príjem. Má v trvalej opatere svojho maloletého syna B., s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Navyiac otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi plní i každodennou starostlivosťou o neho a uspokojovaním jeho bytovej potreby (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine).

31. Tak ako správne konštatoval okresný súd v napadnutom rozhodnutí matka mal. B. uviedla, že má prenajatý byt v D.. Predtým bývala v U., no keďže jej bolo ďaleko dochádzať za maloletým B., prenajala si jednoizbový byt bližšie, za ktorý platí sumu 170,00 Eur mesačne. Od posledného rozhodnutia okresného súdu 18.03.2016 (zrušeného odvolacím súdom) sa matka nikde nezamestnala. Má predĺženú rodičovskú dovolenku do 6 rokov mal. B.. Rozhodnutie o tom bolo vydané skôr, ako začalo toto súdne konanie a stále platí. Hoci si matka podľa svojich tvrdení hľadala prácu, z dôvodu že je na predĺženej rodičovskej dovolenke, nemusela preukazovať potvrdenia od zamestnávateľov o jej hľadaní. Má u seba vkladnú knižku evidovanú v Slovenskej sporiteľni na meno mal. B., na ktorej je nasporená suma 900,00 Eur. Potvrdila, že v zahraničí pracovala v roku 2014 v pekárni „bez papierov“. Zároveň matka nevedela uviesť názov úradu, na ktorom sa bola hlásiť, no tvrdila, že to bol úrad, ktorý sa zaoberal cudzincami. Následne

matka pracovala ako kozmetička u súkromníčky, ktorej meno nevie. Kým pracovala v Švajčiarsku, za 1. polrok v roku 2014 mala príjem v sume 3.000,00 Eur mesačne. Z tejto sumy si hradila stravu v čiastke 400,00 Eur a ubytovanie v sume 700,00 Eur. Okrem toho mala matka i náklady na bývanie v Slovenskej republike. V druhom polroku v roku 2014 už do zahraničia nechodila. Potom tam pracoval len otec maloletého B..

V zahraničí matka nepracovala ani v roku 2015. S maloletým B. sa matka stretáva s výnimkou tých období, keď je v zahraničí. Do zahraničia chodí matka tak, aby sa s maloletým B. mohla stretnúť. Matka bola v Taliansku na návšteve u sestry, ktorá jej hradila náklady s tým spojené. Cez Nemecko cestuje matka do Švajčiarska. Za rok 2015 matka nepodala daňové priznanie v SR, ani vo Švajčiarsku. Od roku 2016 nepracuje. O dávku v hmotnej núdzi nepožiadala, z dôvodu že má rodičovskú dovolenku. Matka zotrvala ma tvrdení, že si hľadá prácu. Je vyučená v krajčírka. V čase, keď matka pracovala v zahraničí, nemala tam zriadený účet v banke. Nevedela uviesť meno prenajímateľa bytu, no tvrdila, že za ubytovanie mu platila „priamo do ruky“. Matka tiež poskytovala služby ako kozmetička (masky, masáže a tvarovanie obočia). Názov firmy v ktorej pracovala si nepamätá. Na účte má matka čiastku 200,00 Eur. Na stravu a benzín jej prispieva priateľ. Pokiaľ ide o zamestnanie, matka uviedla, že sa viackrát uchádzala o prácu na rôznych miestach. Potvrdenia o tom predkladá na príslušnému ÚPSVaR od začatia evidencie. Matka má priateľa z M., ktorý pracuje vo Švajčiarsku. Priateľ jej prispieva na živobytie sumou 300,00 Eur mesačne, ktoré vkladá na jej účet. Z týchto prostriedkov matka uhrádza nájomné a platby za rôzne potreby. Priateľ jej platí cestu do Švajčiarska, kde sa počas mesiaca sa zdržiava 1 až 2 týždne.

32. Zo správy predloženej súdom kantónu Graubunden konajúci súd zistil, že matka maloletého B. v obci T. nepoberala žiadnu sociálnoprávnu podporu tejto obce a ani neuhradila v čase od 01.01. 2014 - 30.01.2014 žiadnu zrážkovú daň.

33. ÚPSVaR Námestovo v správe zo dňa 12.09.2017 uviedol, že matka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.12.2016 až doposiaľ. V predchádzajúcom období bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 17.02.2016 do 14.04.2016. Nebola však poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a ani v súčasnosti ju nepoberá. Podľa správy zo dňa 20.09.2017 bola matka bola poberateľkou rodičovského príspevku pri starostlivosti o mal. B. od 07.04.2011 do 07.04.2014.

34. UNION Zdravotná poisťovňa v správe zo dňa 29.05.2017 uviedla, že je matka poistencom tejto poisťovne od 01.01.2007 a počas poberania rodičovského príspevku bol platiteľom poistného za ňu štát. Poisťovní nebola predložená žiadosť matky o predĺženie rodičovskej dovolenky ani z ÚPSVaR.

35. Zo správy Slovenskej sporiteľne o pohyboch na účte matky za rok 2016 a 2017 súd zistil, že matke boli na jej účet pravidelne vkladané platby v hotovosti. V roku 2016 v celkovej výške 5.560,00 Eur, čo v priemere mesačne predstavuje sumu 463,00 Eur. Suma 3.700,00 Eur bola vložená na jej účet dňa 13.02.2016 B. I. M. W. vložil na jej účet dňa 23.03.2016 sumu 150,00 Eur a dňa 27.04.2016 sumu 160,00 Eur. Nie je však zrejmé, kto vkladal na účet ostatne čiastky vo výške od 100,00 až 320,00 Eur, s výnimkou vkladu vloženého UNION ZP dňa 11.11.2016 vo výške 76,03 Eur. Za rok 2017 sú na účte matky evidované vklady v celkovej výške 2.392,61 Eur bez uvedenia, vkladateľa peňazí, okrem vkladov zo dňa 27.01.2017 vo výške 92,66 Eur a zo dňa 10.03. 2017 vo výške 60,98 Eur vložených UNION ZP.

36. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že matka je evidovaná v evidencii nezamestnaných ÚPSVaR Námestovo od 21.12.2016 bez poberania dávky v nezamestnanosti, pretože nepožiadala o dávku v hmotnej núdzi, ani o predĺženie rodičovskej dovolenky. Hoci matka v konaní tvrdila, že si prácu hľadá, súdu žiaden dôkaz o hľadaní práce nepredložila. Je vyučená v odbore krajčírka. Podľa svojho tvrdenia matka pracovala vo Švajčiarsku len prvom polroku 2014, kedy jej priemerný mesačný zárobok predstavoval sumu 3.000,00 Eur. Z dožiadania súdu vykonaného vo Švajčiarsku, je zrejmé, že matka vo Švajčiarsku neplatila žiadnu daň z tohto príjmu, nebola jej poskytovaná ani žiadna sociálna dávka. Na základe toho možno predpokladať, že matka mala tento príjem vyplácaný v čistom „na ruku“.

Z tohto príjmu hradila matka svoje mesačné výdavky na stravu vo výške 400,00 Eur a na ubytovanie v sume 700,00 Eur. Na uspokojovanie potrieb matky potom zostala suma 1.900,00 Eur mesačne. Dôkazom toho, že matka mala takýto príjem sú aj jej výdavky. V januári 2015 zaplatila matka za operáciu prsníkov sumu 3.000,00 Eur, kúpila si auto za 3.100,00 Eur a za získanie vodičského oprávnenia zaplatila cca 800,00 Eur, čo predstavuje v súčte sumu 7.000 Eur, ktorú nebolo potrebné nevyhnutne vynaložiť.

37. Z účtu matky, súd mal preukázané, že v roku 2015 boli na jej účet poskytované peniaze v priemere vo výške 220,00 Eur mesačne, v r. 2016 v priemere vo výške 463,00 Eur mesačne, v r. 2017 v priemere vo výške 199,00 Eur mesačne. Hoci je matka vyučená v odbore krajčírka, túto prácu nevykonáva. Jej tvrdenia o hľadaní práce zostali len v rovine ničím nepodložených tvrdení.

38. Žiada sa dodať, že plat krajčírky v Slovenskej republike predstavuje minimálne sumu 588,00 Eur a plat kozmetičky sumu 742,00 Eur (www.platy.sk). Matka je zdravá, v produktívnom veku, preto jej nič nebráni, aby sa v záujme zabezpečenia výživy svojho maloletého syna riadne zamestnala, či už na trvalý pracovný pomer, dočasný pracovný pomer alebo brigádnicke a takýmto spôsobom si zabezpečila dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie výživy jej maloletého syna.

39. V prejednávanej veci bola teda rozhodnou pre posúdenie výšky vyživovacej povinnosti matky potencialita jej príjmov, ku ktorej (ako už bolo uvedené vyššie) je súd povinný pri rozhodovaní o výške výživného prihliadať. Je teda zrejme, že príjem matky je vyšší a jej majetkové pomery sú výrazne lepšie, než ako to prezentovala v priebehu tohto konania. Na uvedenom závere preto nič nemôže zmeniť ani nezistenie jej skutočných príjmov, pretože jej životná úroveň odôvodňuje určitý výživný vo výške tak, ako to učinil súd prvej inštancie. Zároveň je potrebné prihliadnúť aj na to, že matka si v tomto súdnom konaní platí služby advokáta, ktorých cena, ako je všeobecne známe, nezodpovedá ňou prezentovanému statusu človeka s nízkym príjmom. Matka si predsa musí byť vedomá, že na základe plnomocenstva udeleného jej advokátovi na zastupovanie v tomto konaní (č.l. 345 spisu) a dohody o poskytnutí právnej pomoci uzavretej s advokátom, bude povinná svojmu právnomu zástupcovi uhradiť odmenu za zastupovanie spolu s výdavkami a náhradou za stratu času, po ich vyúčtovaní a tieto mu zaplatiť bez ohľadu na to, či bude v konaní úspešná alebo nie. V prípade zlej sociálnej situácie by matka nepochybne využila služby Centra právnej pomoci, zriadeného pre tento účel sociálne odkázaným ľuďom. Je teda zrejme, že príjem matky ako povinného rodiča deklarovaný v konaní (na základe jej tvrdení a produkovaných dôkazov) reálne nezobrazuje jej životnú úroveň tak, ako sa ju snaží prezentovať v aktuálne prejednávanej veci.

40. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na argumentáciu Ústavného súdu ČR I. ÚS 1335/14 zo dňa 26.05.2014, ktorá je vzhľadom na podobnosť právnej úpravy plne aplikovateľná i na prejednanú vec: „Akonáhle sa človek stane rodičom, nadobúda určité práva s tým spojené, ale tiež mu začne vznikať určité obmedzenie dané existenciou dieťaťa a jeho záujmami. Ak sa rozhodne preto rodič využívať práva na slobodu pohybu a voľbu povolania, musí mať pritom súčasne na zreteli záujmy svojho dieťaťa, v prejednanom prípade tak záujem na zabezpečení všetkých potrieb svojej dcéry napomáhajúcej všestrannému rozvoju jej osobnosti. V prípade kolízie záujmu dieťaťa a rodiča preváži záujem dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí (pozri napr. čl. 1 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.)“

41. Námitka otca o tom, že ak matka mala v období od 01.03.2010 do 11.03.2014 platné živnostenské oprávnenie a vykonávala podnikateľskú činnosť na území Slovenskej republiky, je potrebné pri určení výživného vychádzať zo znenia ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, neobstoí. Keďže návrh na začatie konania v tejto veci bol podaný na súd až dňa 12.05.2015, takéto dokazovanie je bez akéhokoľvek právneho významu a za doposiaľ zisteného skutkového stavu matku nemožno považovať za osobu, ktorá vykonáva činnosť na základe platného živnostenského oprávnenia.

42. Na strane druhej je nepochybné, že výživné na maloletého B. ako osoby oprávnenej výživou je plne opodstatnené tak, ako to určil súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

43. S rozhodnutím súdu o výške výživného súvisí aj výrok rozsudku okresného súdu II. o vyčíslení nedoplatku matky na výživnom za obdobie od podania návrhu (t. j. od 12.05.2015) do vyhlásenia rozsudku okresného súdu (17.10.2017), ktorý však nebol správny, čo viedlo odvolací súd k jeho zmene z nasledovných dôvodov:

44. Za mesiac máj 2015 by dlh matky na výživnom za 19 dní tohto mesiaca predstavoval pomernú časť v sume 122,58 Eur a mesiace 6 až 7/2015 $2 \times 200,00 \text{ Eur} = 400,00 \text{ Eur}$. Od 12.05.2015 do 31.07.2015 bol však maloletý B. v striedavej starostlivosti obidvoch rodičov. Za obdobie mesiacov (8 až 12/2015 (5 mesiacov po 200,00 Eur = 1.000,00 Eur), za rok 2016 je to 12 mesiacov po 200,00 Eur = 2.400,00 Eur a za rok 2017 za mesiace 1/ až 9/2017 je to 9 mesiacov x 200,00 Eur = 1.800,00 Eur a za obdobie od 01.10.2017 do 17.10.2017 (17 dní) predstavuje pomerná čiastka výživného čiastku 109,68 Eur. Za uvedené obdobie mala matka zaplatiť na výživu maloletého B. čiastku 5.832,26 Eur. S prihliadnutím na výživné, ktoré matka platila od 01.08.2015 až do vyhlásenia rozsudku na maloletého B., t. j. za 5 mesiacov roku 2015 čiastku 27,13 Eur, 12 mesiacov roku 2016 a 10 mesiacov roku 2017 = spolu 27 mesiacov x 27,13 Eur, čo v súčte činí čiastku 732,51 Eur. Zároveň odvolací súd zohľadnil fakt, že maloletý B. bol v čase od 12.05.2015 do 31.07.2015 v striedavej starostlivosti obidvoch

rodičov. Niet totiž rozumného dôvodu, aby v prípade striedavej starostlivosti nebola táto skutočnosť matke zohľadnená. Každý rodič počas výkonu svojej starostlivosti o dieťa uspokojuje všetky potreby svojho maloletého dieťaťa, ktoré sú zložkou výživného (pozri argumentáciu odvolacieho súdu uvedenú vyššie, na čo slúži výživné), t.j. plnenie jeho vyživovacej povinnosti nepozostáva len z toho, že dieťa prestravuje. Potom výživné matky za uvedené obdobie 2 mesiacov po 200,00 Eur = 400,00 Eur a za mesiac 5/2015 19 dní (od 12.05.2015 do 31.05.2015) predstavuje sumu 122,58 Eur. Uvedenú čiastku v sume 522,58 Eur bolo teda ešte potrebné odrátať od nedoplatku matky na výživnom. Následne rozdiel sumy 5.832,26 Eur, ktorú bola matka povinná do rozhodnutia súdu prvej inštancie zaplatiť na výživu maloletého B. a sumy 1.255,00 Eur (ako súčtu čiastky 732,51 Eur + 522,58 Eur) predstavuje sumu 4.577,42 Eur, čo po zaokrúhlení predstavuje čiastku 4.577,00 Eur. Z uvedenej čiastky potom predstavuje suma, ktorú je povinná matka platiť podľa rozsudku okresného súdu k rukám otca maloletého dieťaťa, sumu 3.432,75 Eur a suma, ktorú má poukázať na osobitný účet zriadený otcom predstavuje čiastku 1.144,25 Eur.

45. Vzniknutý nedoplatok na výživnom matke zároveň súd v súlade s ust. § 232 ods. 4 CSP s použitím § 2 ods. 1 CMP povolil zaplatiť v lehotách stanovených vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Odvolací súd pritom upriamuje pozornosť na ust. § 217 CSP, v zmysle ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Keďže k vyhláseniu rozsudku okresného súdu došlo dňa 17.10.2017, nedoplatok matky na výživnom na maloleté dieťa mal byť správne vyčíslený za obdobie od 12.05.2015 do 17.10.2017 a za mesiace 5/2015 a 10/2017 mal vypočítať pomernú časť (podľa počtu dní) mesačnej výšky výživného.

46. Vo vzťahu k potvrdzujúcej časti napadnutého rozsudku (výrok III.) odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v podstatnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o určení výživného na dieťa a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

47. S prihliadnutím na argumentáciu odvolacieho súdu uvedenú vyššie je zrejmé, že návrh otca na určenie výživného v prevyšujúcej časti (200,00 Eur mesačne) nezodpovedal odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa ako osoby oprávnenej výživou, a ani potencialite príjmov matky ako osoby povinnej výživou.

48. Súčasne odvolací súd uvádza, že pokiaľ otec dňa 29.01.2019 predložil odvolaciemu súdu ďalšie dôkazy (svoje daňové priznanie za rok 2017 a výpisy zo svojho účtu o tom, že matka po rozhodnutí okresného súdu platila na syna pravidelne minimálne výživné určené predbežným opatrením), na tieto krajský súd neprihliadal, pretože otec nie je osobou povinnou výživou (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) a nedoplatok na výživnom odvolací súd vo svojom rozhodnutí vyčíslil len do rozhodnutia okresného súdu (17.10.2017).

49. Odvolací súd však upriamuje pozornosť na nesprávnosť postupu okresného súdu, ktorý mal v súvislosti s priznanou separáciou trov konania v prospech otca rozhodnúť v súlade s ust. § 58 CMP, keď o nároku na náhradu, i o výške trov konania mal rozhodnúť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, a nie spôsobom uvedeným v § 262 CSP. Civilný mimosporový poriadok ako lex specialis v tomto smere upravuje odlišne spôsob rozhodovania súdu o trovách konania. Práve to bol dôvod, pre ktorý odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v jeho výroku IV.

50. Zároveň je potrebné poznamenať, že v zmysle ust. § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhodne súd len na návrh.

51. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie videl v danom prípade priestor na separáciu trov konania podľa § 54 CMP vo vzťahu k matke maloletého dieťaťa, keď jej uložil nahradiť trovy konania v sume 76,84 Eur (úkon účtovaný podľa § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Pokiaľ i matka predložila súdu včas správy žiadané súdom, k odročeniu pojednávania konaného dňa 25.09.2017 nemuselo dôjsť a súd mohol dokazovanie vyhlásiť za skončené a následne rozhodnúť vo veci samej už v ten deň. Výška týchto trov (76,84 Eur) bola advokátom otca v jeho návrhu vyčíslená v súlade s ust. § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, ku ktorému prináleží tarifná odmena vo výške 68,00 Eur, režijný paušál účtovaný v súlade s ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky 1 x v sume 8,84 Eur, ktoré v súlade s ust. § 263 ods. 1 CSP a § 2 ods. 1 CMP odvolací súd v súlade s týmto procesným návrhom, (ktorým bol súd viazaný), uložil matke zaplatiť advokátovi, ktorý zastupoval matku v tomto konaní v uplatnenej výške, (hoci by mu inak prináležala

odmena vypočítaná podľa § 10 ods. 3 cit. vyhl.) Pokiaľ otec namietal, že odvolací súd nerozhodol o jeho nároku uplatnenom i za odročené pojednávanie dňa 09.12.2016, odvolací súd upriamuje pozornosť na bod 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie správne konštatoval, že k odročeniu pojednávania v predmetný deň došlo aj z iných dôvodov, a preto nárok na separáciu trov otcovi v danom prípade nevznikol. V danej súvislosti odvolací súd dodáva, že nepriznanie týchto trov súd prvej inštancie riadne odôvodnil a nebolo nutné, aby to iným spôsobom vyjadril vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

52. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku III. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a § 2 ods. 1 CMP. A vo výrokoch I. II. a IV. odvolací súd podľa ust. § 388 ods. 1 CSP, § 2 ods. 1 CMP zmenil rozsudok okresného súdu spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku, a to z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia.

53. O trovách konania (prvoinštančného i odvolacieho) rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v sporení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

54. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.